

„Prezidentské apartmá“ musela nemocnice zlevnit, nebyl zájem

Miloš Zeman strávil noc v pražské nemocnici v Motole. Pro jistotu – aby se lékaři ujistili, že prezident bude po ošetření v pořádku. Právě do této nemocnice **jezdí hlavy státu nejčastěji.**

PRAHA Ředitel největší nemocnice v Česku Miloslav Ludvík musí v těchto dnech kromě obvyklých starostí řešit něco, co mu asi málokterý jiný šéf zdravotnického zařízení závidí. Péči o prezidenta republiky. Takže uprostřed rozhovoru zvedne telefon a řekne: „Ano, pane kancléři, propustíme ho ještě dnes asi v jednu hodinu.“ A to se skutečně stane.

Ve vašem zařízení se tak nějak historicky léčí všichni prezident...

Ano, byl tu Václav Havel, Václav Klaus a teď i Miloš Zeman.

Jak si vysvětlujete, že zrovna z vás je „prezidentská nemocnice“?

Jednoduše: jsme prostě dobří.

Co to pro vás znamená, přijímat pacienty-prezidenty? Museli jste zavádět nějaká bezpečnostní opatření?

Moc ne, to dělá prezidentova ochranka. My jsme jen vytvořili cosi jako apartmá ze dvou oddělených pokojů. Jde vlastně o slepou chodbu do písmene „u“, kde jsme oba koncové pokoje přepažili ještě jedněmi dveřmi a z těch dvou pokojů je ono slavné prezidentské apartmá. A za relativně nízké náklady.

Má tam hlava státu něco navíc než normální smrtelník?

Ne, ten pokoj může mít každý, kdo si zaplatí. A teď se omlouvám, nevím kolik, neznám aktuální částku,

protože jsme museli zlevnit. On o to totiž nebyl zájem. Paradoxně jsme tam zrovna teď měli jednoho pacienta ze zahraničí, kterého jsme museli kvůli panu prezidentovi přestěhovat. Ale to máme s pacienty, kteří toto apartmá chtějí, přímo ve smlouvě – že pokud tam bude prezident, dostanou jiný pokoj s nějakými výhodami.

Kolikrát u vás už Miloš Zeman nocoval?

Jen jednou, teď to bylo poprvé.

Zavádíte nějaká zvláštní opatření, když víte, že máte v nemocnici prezidenta? Například sestry si přičísnou vlasy a přinesou pacientovi čokoládu?

Tak to ne. Ani nevím, jestli je prezident na sladké.

A popelníček byl?

Tak na toto téma jsem s panem prezidentem včera utkali skutečně měl. Nakonec si na mně vymodlil jednu cigaretu, ale musím říct, že jsem se tvářil hodně nepříjemně.

Počkejte, a to v nemocnici nejsou požární hlásiče, že by spustily alarm a sprchu?

Jsou, ale na jednu cigaretu se nespustí. Spustí se na jiné podněty, třeba – a to už se nám jednou stalo – se ohlasy, když si tam někdo dělal v mikrovlnce popcorn.

Navíc my jsme v Praze jediná organizace vedle Kongresového centra, která má vlastní požární jednotku. Musíme ji mít, jsme v kolaudaci. Jinak ale na kouření u hlav státu

jsem zvyklý. Nám tam svého času kouřili dokonce dva takoví pacienti. Stalo se, že se tam sešli na jednom patře prezident Václav Havel a na druhém režisér Miloš Forman.

A šli na cigaretu?

Ano. Tedy Havel sice nekouřil, už nesměl, ale Forman ano.

Tak to muselo být lidsky zajímavé, mít tam dvě takové osobnosti dohromady.

No, to bylo. Jednou se totiž Václav Havel rozhodl, že půjde navštívit Miloše Formana na hořejší patro, já za ním zrovna přišel, a tak mi strčil do ruky nějaký balík a vyrazili jsme. I s tím ambuvakem, tedy resuscitační soustavou, pro jistotu, kdyby se něco stalo. Dorazíme do Formanova pokoje, tam mi Havel vzal ten balík, co jsem nesl, rozbálil ho a vybalil becherovku. Takže já, ředitel nemocnice, jsem nakonec přes půl špitálu pašoval becherovku...
Lenka Petrášová

Neukázněný VIP pacient Miloš Zeman

» Pokračování ze str. 1

Co dál říkají odborníci z konzilia o prezidentově zdraví? Miloš Zeman čeká asi šestitýdenní léčba a většinu té doby stráví na vozíku, aby zraněné koleno nezatěžoval. Jen ve výjimečných situacích smí použít berle.

Prezident tudíž musí omezit svůj program. Už zrušil plánovanou návštěvu evropských institucí ve Štrasburku či třeba návštěvu Olomouce.

Přednosta čtvrté interní kliniky Všeobecné fakultní nemocnice Aleš Žák odhaduje, že omezení pohybu potrvá zhruba měsíc a půl. Zemanův stav by se však mohl zkomplikovat, protože trpí cukrovkou a těmto lidem se zranění hůře hojí. Navíc je kuřák. Lékaři mu proto preventivně naordinovali léky na ředění krve, aby se předešlo hluboké žilní tromboze a případné plicní embolii.

A jak si vlastně Miloš Zeman nohu zranil? „Někdy v noci, když šel na záchod a nerozsvítil si. Můžu vyloučit, že tam hrál nějakou roli alkohol. Dělal jsme laboratorní testy,“ řekl ministr zdravotnictví Holcát. **Lenka Petrášová**

Začátek listopadu bude nezvykle teplý. Slunečno, ale občas zaprší

PRAHA (jpl) Dny s jasnou oblohou, a pak velká oblačnost a srážky, denní teploty až 15 stupňů Celsia. Tak by podle meteorologů mohl vypadat začátek listopadu.

„Ve spojení s ranními minimy, která se budou pohybovat nejčastěji kolem pěti stupňů Celsia a jen zřídka při vyjasnění klesnou k nule, se jedná o teploty o více než pět stupňů vyšší proti dlouhodobým průměrům typickým pro toto období,“ uvedl Josef Hanzlík z Českého hydrometeorologického ústavu.

Zatímco dnes bude skoro jasno, už o víkendu se zatáhne. Denní teploty se udrží v rozmezí 10 až 14 stupňů, na západě a severu bude místy kolem 9 stupňů Celsia. Zítřejší předpovědi meteorologové oblačnou až zataženou oblohu, v Čechách se od západu místy objeví déšť. Příští týden, od pondělí do čtvrtky, slibuje předpověď stále teplé, i když proměnlivé podzimní počasí s denními teplotami mezi 8 až 13 stupni Celsia.

Mluví Charty Hájek nedostal vyznamenání, syn nechtěl na Hrad

PRAHA (ČTK) Mezi vyznamenanými prezidentem Zemanem měl být 28. října in memoriam také mluvčí Charty 77 Jiří Hájek. Státní vyznamenání však nebylo předáno, protože Hájkův syn Jan se ceremoniálu na Hradě nechtěl zúčastnit. Informace serveru Revolver Revue Hájek potvrdil ČTK. Prezidentova mluvčí Hana Burianová sdělila, že k tomu zjišťuje informace.

„Zeman užívá všechny síly, aby zesměšnil nebo podrazil konkurenční politické síly a své osobní protivníky. Při tom se neštítá špinavostí, intrik a lži,“ vysvětlil Hájek. Alternativní způsob doručení vyznamenání prý Hrad odmítl. „Ocenění in memoriam tedy není udělováno na základě zásluh zesnulé osobnosti, ale na základě ochoty pozůstalých účastnit se předávacího aktu,“ cituje server Jana Hájka.

Jiří Hájek (1913 až 1993) jako ministr zahraničí ČSSR vystoupil v roce 1968 v OSN proti okupaci země armádami Varšavské smlouvy. V roce 1977 patřil spolu s Václavem Havlem a Janem Patočkou k prvním mluvčím Charty 77.

VYZDOBENÉ HŘBITOVY Kytice a svíčky jako vzpomínka na zesnulé. Začíná dušičkový víkend

Včera Halloween, zítra Dušičky Zatímco v pražské Troji včera vydlabávali dýně a některé školy v Česku pořádaly maškarní bály jako připomínku Halloweenu, amerického strašidelného svátku, jinde se připravovali na klasické Dušičky. Vzpomínka na zemřelé připadá na 2. listopadu. Hřbitovy prodlužují otevírací dobu, parkoviště u nich bývají plná, pohotovost mají kvůli zlodějům strážníci i policisté. A lidé zdobí hroby a zapalují svíčky.

Foto: Martin Horký, MAFRA

Muž, který v Egyptě přišel o ženu i dceru, je zpět v Česku

„Zvažovali jsme jeho únos,“ říká kamarád Petra Kramného

KARVINÁ (les, iDNES) Petr Kramný, kterého zadržovaly egyptské úřady od července, kdy v hotelovém pokoji v Hurghadě zemřel na otravu jeho manželka a osmiletá dcera, se včera nečekaně vrátil do České republiky.

„Egyptská prokuratura mu ve středu zrušila zákaz vycestování. Ve čtvrtek nad ránem přiletěl do země,“ řekla mluvčí ministerstva zahraničí Johana Grobová s tím, že případ není uzavřený a ministerstvo nemá žádné informace o výsledcích vyšetřování.

Kramný byl pro egyptské policisty klíčovým svědkem i podezřelým z vraždy. Avšak neobvinili jej. Případ vyšetřuje také česká policie.

On sám včera nezvedl telefon. Ve svém bytě se do večera neukázal. Jeho sestra sice potvrdila, že už se vrátil na sever Moravy, ale odmítla upřesnit kam. „Záleží jen na něm, zda a kdy bude chtít veřejně promluvit,“ řekla žena a dodala, že celá rodina Petra Kramného se z jeho návratu raduje.

Euforii, překvapení i slzy dojetí

neskrývali ani přátelé a sousedé muže z panelového domu v Karviné. „Mluvili jsme spolu i ve středu. Netušil, že večer poleti domů. Byl v dost špatném psychickém stavu. Sami už jsme z toho byli tak zoufalí, že jsme zvažovali, jak zařídit jeho únos,“ líčí jeden z přátel rodiny, kterého náhlý zvrát překvapil.

„Hlavně, že je doma. Od začátku jsem říkala, že je nevinný. Naděje se nevzdávala ani jeho maminka. Zrovna před dvěma týdny umyla v bytě okna a vyměnila záclony. Říkala, že její syn se sem jednou určitě vrátí,“ usmívala se včera sousedka Kramných Eva Hanzlová.

„Jsem moc rád, že se soused vrátil do Česka. Nechápu, jak ho mohli v Egyptě držet tak dlouho,“ přidal se i Jan Šustík, který bydlí ve stejném patře jako Kramný. Umrtví ženy a její dcery nese těžce, on sám nepochybuje o nevině otce rodiny. „Byli to velmi dobří lidé. Taková se těžko hledají. Žili jsme tu jako jedna velká rodina,“ rozplakal se při vzpomínce senior.

Láska k Židovce změnila esesáka. I to je příběh z učebnice o totalitě

PRAHA Zkrátka láska na první pohled – ale na špatném místě a v drsných časech. Ona byla česká Židovka, on velitel koncentračního tábora v Estonsku za druhé světové války. Inge Syltenová ovlivnila Heinze Drosihna natolik, že byl k věznům mírnější. Dostali příkrývky, více jídla, méně je bili. Nakonec se úplně obrátil proti SS a před režimem oba uprchli.

To je jeden z příběhů z nové čítanky pro středoškoly s názvem **Abychom nezapomněli – Výpověď o totalitě v Evropě**. Publikace připomíná, že totalitní režim zasáhl téměř všechny evropské země a my o nich přes hranice jednotlivých států moc nevíme, ačkoli jsou často propojené stejně jako příběh Inge a Heinze.

Spolupracovala na nich dvacítká organizací z patnácti evropských zemí od Ukrajiny, Nizozemska až po Švédsko.

„Od října ji představujeme na středních školách, do Vánoc se zastavíme v každém kraji,“ uvádí iniciátorka projektu Neela Winkel-

Skutečné osudy „Čítanka pro starší středoškoly kdekoliv v Evropě“ jde do škol. Foto: archiv

mann-Heyrovská, vnučka českého nositele Nobelovy ceny Jaroslava Heyrovského. Ráda by mezi mladými rozšířila povědomí o nedávných evropských dějinách.

Kniha přináší třicet příběhů lidí, jejichž osudy těžce poznamenaly kruté režimy. „Podařilo se nám dát dohromady na evropské úrovni skutečně unikátní publikaci, nikdo

nic takového ještě neudělal,“ říká Winkelmannová.

Čítanka vyšla už v květnu v angličtině, němčině a francouzštině a je o ni podle Winkelmannové velký zájem nejen v Evropské unii, ale i v zámoří. Do projektu se zapojili také umělci, kteří příběhy studentům předčítají. Například člen Divadla Petra Bezruče v Ostravě Norbert Lichý nebo herec Ondřej Vetchý.

Tvůrci učebnice vybírali ze sedesáti příspěvků. Za Českou republiku zvolili příběh Milady Horákové a pilota Josefa Brykce. V době druhé světové války putoval jako sestřelený letec po zajateckých táborech ve Francii.

Po válce se usadil se svou anglickou ženou v Olomouci, ale po převzetí moci komunisty chtěl utéct přes železnou oponu. Chytili jej a poslali do jáchymovských dolů, kde v srpnu 1957 zemřel. „Je to hrdina, který čelil hned dvěma totalitám po sobě. Až ta druhá ho udolala,“ říká autor příběhu Luděk Navara. **Markéta Brezinová**